

Starší Quentin L. Cook
Kvorum Dvanácti apoštolů

Kořeny a ratolesti

Urychlování práce na rodinné historii a chrámové práce v dnešní době je nezbytné pro spasení a oslavení rodin.

Kontroverzní spisovatel William Saroyan řekl krátce předtím, než v roce 1981 zemřel na rakovinu, novinářům: „Každý musí zemřít, ale já jsem vždy věřil tomu, že v mém případě dojde k výjimce. Co teď?“¹

Ona slova „co teď“ tváří v tvář smrti v tomto životě a „co teď“ při zamýšlení se nad životem po smrti jsou jádrem otázek, které si každý v duchu klademe a na něž tak krásně odpovídá znovuzřízené evangelium Ježíše Krista prostřednictvím plánu štěstí našeho Otce.

V tomto životě se smějeme, pracujeme, hrajeme si, žijeme a pak umíráme. Job se výstižně ptá: „Když umře člověk, zdalíž zase ožije?“² Odpovědí je rezolutní ano – díky Spasitelově smírné oběti. Výňatky z Jobovy pestré předmluvy k této otázce znějí zajímavě: „Člověk narozený z ženy jest krátkého věku. ... Jako květ vychází a podřít bývá. ... O stromu zajisté jest naděje, by i podřít byl, že se zase zotaví, a [ratolest] jeho nevyhyne, ... zase se pučí, a zahustí jako keř.“³

Plán našeho Otce se týká rodin. Jedny z nejpůsobivějších veršů v písmech používají jako přirovnání koncept stromu s kořeny a ratolestmi.

V závěrečné kapitole Starého zákona používá toto přirovnání názorně Malachiáš, když popisuje Druhý příchod Spasitele. Když mluví o pyšných

a zlovolných, uvádí, že budou spáleni jako strniště a že „jim [nezůstane] ani kořene ani ratolesti“.⁴ Malachiáš uzavírá tuto kapitolu tímto Pánovým uklidňujícím zaslíbením:

„Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný,

Aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.“⁵

Na počátku Znovuzřízení znovu zdůraznil toto poselství Moroni ve svých prvotních pokynech mladému Josephu Smithovi v roce 1823.⁶

Křesťané i Židé po celém světě přijímají starozákonní záznam o Eliášovi.⁷ Byl to poslední prorok před příchodem doby Ježíše Krista, který držel pečetící moc Melchisedechova kněžství.⁸

Eliáš znovuzřizuje klíče

K návratu Eliáše došlo 3. dubna 1836 v chrámu Kirtland. Eliáš prohlásil, že naplňuje Malachiášovo zaslíbení. Předal kněžské klíče pro pečetění rodin v této dispensaci.⁹ Eliášovo poslání se naplňuje tím, co někdy nazýváme duchem Eliášovým, který, jak učil starší Russell M. Nelson, je „projevem Ducha Svatého vydávajícího svědectví o božské podstatě rodiny“.¹⁰

Spasitel zdůrazňoval nezbytnost křtu. Učil: „Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vjíti do království Božího.“¹¹ Sám Spasitel byl pokřtěn, aby nám dal příklad. Co ale zesnulí, kteří pokřtěni nebyli?

Nauka o chrámové práci a práci na rodinné historii

11. října 1840 v Nauvo o napsala Vilate Kimballová dopis svému manželovi, staršímu Heberu C. Kimballovi, který s dalšími členy Dvanácti sloužil na misii ve Velké Británii. Pár dní předtím se konala říjnová generální konference.

Citují částí Vilatina osobního dopisu: „Měli jsme tu největší a nejzajímavější konferenci od doby, kdy byla Církev zorganizována. ... President [Joseph] Smith promluvil o novém a vznešeném tématu. ... Totiž o křtu za mrtvé. Pavel o tom mluví v první Korintským, v 15. kapitole, ve 29. verši. Joseph obdržel ucelenější vysvětlení této nauky skrze zjevení. Říká, že výsadou [členů] této Círky je dát se pokřtít za své příbuzné, kteří zemřeli předtím, než přišlo toto evangelium.

... Tímto jednáme jako jejich zástupci a dáváme jim výsadu vyjít v prvním vzkříšení. Říká, že jim je kázáno evangelium ve vězení.“

Vilate dodala: „Chtěla bych se dát pokřtít za maminku. ... Není to snad vznešená nauka?“¹²

Tato zcela zásadní nauka o sjednocování rodin přišla řádku za řádkou a předpis za předpisem. V jádru tohoto stmelování věčných rodin, propojování kořenů s ratolestmi, jsou zástupné obřady.

Nauka o rodině ve vztahu k práci na rodinné historii a chrámové práci je zcela zřejmá. Pán se ve svých prvotních zjevených pokynech zmiňoval o „křtu za mrtvé *vaše*“.¹³ Vůči svým předkům máme závazek, který vyplývá z nauky. Je to z toho důvodu, že celestiální uspořádání nebe je založeno na rodinách.¹⁴ První předsednictvo povzbuzuje členy, zvláště mládež a mladé svobodně dospělé, aby kladli důraz na práci na rodinné historii a na obřady za jména členů vlastní rodiny nebo za jména předků členů svého sboru a kůlu.¹⁵ Je zapotřebí, abychom propojili své kořeny i ratolesti. Představa, že jsme spojeni ve věčné říši, je vskutku vznešená.

Chrámy

Wilford Woodruff uvedl, že Prorok Joseph Smith žil natolik dlouho, aby položil základy chrámové práce. Než se Joseph Smith setkal se členy Kvora Dvanácti naposledy, udělil jim obdarování.¹⁶

Po Prorokově mučednické smrti Svatí dokončili chrám Nauvoo, a díky pečticí moci byly před exodem na Západ do Skalisticích hor požehnány tisíce věrných členů. O třicet let později, při dokončení chrámu St. George, mluvil president Brigham Young o věčném významu toho, že spásné

obřady jsou konečně dostupné žijícím i zemřelým.¹⁷

Toto jednoduše vyjádřil president Wilford Woodruff: „Stěží existuje zásada, kterou Pán zjevil a ze které se raduji více než z vykoupení našich mrtvých; že v jitra prvního vzkříšení a v celestiálním království budou s námi v rodinném uspořádání náš otec, matka, manželka i děti. Toto jsou velkolepé zásady. Stojí za každou obět.“¹⁸

Žijeme v úžasné době. Toto je poslední dispensace a my můžeme vnímat urychlování práce na spasení v každé oblasti, která zahrnuje spásné obřady.¹⁹ Abychom mohli tyto spásné obřady zajistit, máme nyní chrámy téměř po celém světě. Navštěvování chrámu kvůli tomu, abychom v životě pociťovali duchovní obnovu, pokoj, bezpečí a vedení, je rovněž velkým požehnáním.²⁰

President Thomas S. Monson zasvětil necelý rok po svém povolání apoštolem Genealogickou knihovnu chrámu Los Angeles. Mluvil o zesnulých předcích, „kteří čekají [na] den, kdy se vy a já pustíme do bádání, které je nutné k tomu, aby se pro ně připravila cesta, ... [a] kdy také půjdeme do domu Božího a vykonáme práci, ... kterou oni ... vykonat nemohou“.²¹

Když tehdy starší Monson pronesl 20. června 1964 tento zasvěcovací

proslov, bylo v provozu pouhých 12 chrámů. Za dobu, co president Monson slouží v předsedajících radách Církve, bylo zasvěceno 130 ze 142 chrámů, které jsou v provozu. Když vidíme, jak se v dnešní době urychluje práce na spasení, není to nic jiného než zázrak. Byla oznámena stavba dalších dvaceti osmi chrámů, které jsou v různé fázi výstavby. Osmdesát pět procent členů Církve nyní žije ve vzdálenosti menší než 320 kilometrů od chrámu.

Technologie využívané při práci na rodinné historii

Výrazně se zdokonalily rovněž technologie využívané při práci na rodinné historii. President Howard W. Hunter v březnu 1994 prohlásil: „Začali jsme používat informační technologie, abychom urychlili tuto posvátnou práci, v níž vykonáváme obřady za zesulé. Úloha technologií ... je urychlována samotným Pánem. ... Stojíme ale jen na prahu toho, co s těmito nástroji dokážeme.“²²

Za 19 let od tohoto prorockého prohlášení je zrychlení v používání technologií téměř neuvěřitelné. Jedna 36letá matka malých dětí mi nedávno řekla: „Jen si to představte – posunuli jsme se od mikrofilmových čteček ve specializovaných střediscích rodinné historie k tomu, že sedím s počítačem u kuchyňského stolu a pracuji na

rodinné historii poté, co děti konečně usnuly.“ Bratři a sestry, střediska rodinné historie jsou nyní u nás doma.

Chrámová práce a práce na rodinné historii se netýkají jen nás. Pomyslete na ty, kteří na druhé straně závoje čekají na spásné obřady, které je vysvobodí ze zajetí ve vězení duchů. *Vězení* je definováno jako „stav omezení nebo zajetí“.²³ Ti, kteří jsou v zajetí, si možná kladou otázku Williama Saroyana: „Co teď?“

Jedna věrná sestra se podělila o jeden mimořádný duchovní zážitek, který měla v chrámu Salt Lake. Když byla v místnosti pro konfirmace, po jednom provedeném obřadu konfirmace slyšela slova: „A vězeň půjde svobodný!“ Měla silný naléhavý pocit ohledně těch, kteří čekali na to, až se za ně vykonají křty a konfirmace. Když se vrátila domů, hledala v písmech onen výraz, který zaslechla. Našla tato slova Josepha Smitha ve 128. oddíle Nauky a smluv: „Nechť se srdce vaše raduje, a je nesmírně radostné. Nechť země propukne v zpěv. Nechť mrtví pronášejí chorály věčné chvály Králi Immanuelovi, jenž ustanovil, dříve než byl svět, to, co nám umožní vykoupiti je z vězení jejich; neboť vězňové půjdou svobodní.“²⁴

Otázkou je, co musíme dělat? Rada Proroka Josepha zní, že máme předložit do chrámu „záznamy o mrtvých svých, [které budou hodny] veškerého přijetí“.²⁵

Vedoucí Církve pronesli jasnou výzvu nastupující generaci, aby se zhostila vedení ve využívání technologií k tomu, abychom pociťovali ducha Eliášova, vyhledávali své předky a vykonávali za ně chrámové obřady.²⁶ Většinu těžké práce při urychlování práce na spasení žijících i mrtvých vykonáte vy, mladí lidé.²⁷

Pokud mladí členové v každém sboru budou nejen chodit do chrámu

a vykonávat křty za vlastní předky, ale budou také společně s rodinou a s dalšími členy sboru připravovat jména členů rodin pro obřady, které za ně vykonávají, budou oni i celá Církev nesmírně požehnáni. Nepodceňujte vliv zesnulých, kteří vám ve vašem úsilí pomáhají, a radost z toho, až se nakonec setkáte s těmi, kterým sloužíte. Toto požehnání plynoucí ze sjednocení vlastní rodiny má věčný význam a téměř se vymyká našemu chápání.²⁸

Padesát jedna procent celosvětového členstva Církve v současnosti nemá v rodokmenu na církevních internetových stránkách Family Search zaznamenáno oba rodiče. Šedesát pět procent dospělých nemá

zaznamenáno všechny čtyři prarodiče.²⁹ Pamatujte na to, že bez kořenů a ratolestí nemůžeme být spaseni. Je třeba, aby členové Církve tyto životně důležité údaje získali a zadali je do systému.

Konečně máme nauku, chrámy a technické prostředky potřebné k tomu, aby rodiny mohly uskutečňovat tuto vznešenou práci na spasení. Chtěl bych navrhnout jeden způsob, jak to lze dělat. Rodiny mohou pořádat jakási „setkávání s rodokmenem“. Měly by to být opakující se akce. Každý by přinesl stávající rodinné životopisy, příběhy a fotografie, včetně vzácných dokumentů ve vlastnictví prarodičů a rodičů. Naši mladí členové se chtějí s nadšením dozvídat o životě

členů své rodiny – odkud pocházejí a jak žili. Mnozí mají srdce obrácené k otcům. Rádi poslouchají příběhy a prohlížejí si fotografie a jsou technicky natolik zdatní, že dokáží tyto příběhy a fotografie naskenovat a nahrát do systému Family Tree a propojit tyto dokumenty s předky, aby tak byly zachovány na věky. Samozřejmě, že hlavním cílem je zjistit, jaké obřady je ještě zapotřebí vykonat, a zajistit, aby tato nezbytná chrámová práce byla provedena. Jako návod pro zaznamenávání rodinných informací, příběhů a fotografií, které lze poté nahrát do systému Family Tree, lze použít brožurku *Má rodina*.

Máme-li zachovat své božské určení, měly by být rodinné závazky

a to, co se od nás jako od rodiny očekává, naší prioritou. Pro ty, kteří se snaží trávit sabatní den nějak užitečněji s celou rodinou, představuje urychlování této práce plodnou půdu. Jedna matka nadšeně vypráví, jak její 17letý syn zasedne v neděli po shromáždění k počítači, aby pracoval na rodinné historii, a jak její 10letý syn nadšeně poslouchá příběhy o svých předcích a prohlíží si jejich fotografie. Díky tomu je celá tato rodina požehnána zkušeností s duchem Eliášovým. O své drahocenné kořeny i ratolesti musíme pečovat.

Ježíš Kristus obětoval svůj život v zástupném Usmíření. Zodpověděl onu největší otázku, kterou položil Job. Překonal smrt za celé lidstvo, což bychom sami pro sebe udělat nemohli. Můžeme ale vykonávat zástupné obřady a stát se vskutku spasiteli na hoře Sionu³⁰ pro svou rodinu, abychom s nimi mohli být nejen spaseni, ale i oslaveni.

Svědčím o Spasitelově smírné oběti a o tom, že plán našeho Otce pro nás a pro naše rodiny je skutečný. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. William Saroyan, v článku Henryho Allena, „Raging against Aging“, *Wall Street Journal*, Dec. 31, 2011–Jan. 1, 2012, C9.
2. Job 14:14.
3. Job 14:1, 2, 7, 9.
4. Malachiáš 4:1. Nedávno bylo v několika článcích uvedeno, že se výrazně zvyšuje počet lidí, kteří se rozhodli, že z důvodu touhy po vyšší životní úrovni nebudou mít

děti. (Viz Abby Ellin, „The Childless Plan for Their Fading Days“, *New York Times*, Feb. 15, 2014, B4.) V důsledku těchto individuálních rozhodnutí klesá v mnoha zemích populace. Tomuto stavu se někdy říká „demografická zima“. (Viz *The New Economic Reality: Demographic Winter* [documentary], byutv.org/shows/.)

5. Malachiáš 4:5–6.
6. Viz *History of the Church*, 1:12; Nauka a smlouvy 2.
7. Židé čekají na Eliášův návrat již 2 400 let. Dodnes mu každoročně při slavnostních velikonočních večerích, známých jako seder, připravují místo a chodí ke dveřím v naději, že přišel oznámit příchod Mesiáše.
8. Viz Průvodce k písmům, heslo „Eliáš“.
9. Viz Nauka a smlouvy 110:14–16; viz také Nauka a smlouvy 2.
10. Russell M. Nelson, „Nové období sklizně“, *Liahona*, červenec 1998, 35.
11. Jan 3:5.
12. Dopis Vilate M. Kimballové adresovaný Heberu C. Kimballovi, 11. října 1840, Vilate M. Kimball letters, Knihovna církevní historie; gramatika standardizována.
13. Nauka a smlouvy 127:5; zvýraznění přidáno.
14. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Fielding Smith* (2013), 66.
15. Viz Dopis Prvního předsednictva, 8. října 2012.
16. Viz *The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham (1946), 147.
17. Brigham Young prohlásil: „To jediné, co si přeji, je vidět tento lid, jak věnuje své prostředky a zájem budování království Božího a stavbě chrámů a jak poté v těchto chrámech vykonává obřady za žijící i za mrtvé, ... aby mohli být korunováni jako synové a dcery Všemohoucího.“ (*Deseret News*, Sept. 6, 1876, 498.) Křty za mrtvé započaly 9. ledna 1877 a obdarování za mrtvé byla vykonávána o dva dny později. Radost z této práce vyjádřila Lucy B. Youngová, která řekla, že „ji dojmá u srdce myšlenka na to, že [její zesnulí příbuzní] ji přijmou s otevřenou náručí, podobně jako všechny,

kterí se podílejí na tomto díle, přijmou ti, kteří tuto práci nemohli vykonat sami za sebe.“ (Richard E. Bennett, „Which Is the Wisest Course? The Transformation in Mormon Temple Consciousness, 1870–1898“, *BYU Studies Quarterly*, vol. 52, no. 2 [2013], 22.)

18. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 192–193.
19. President Wilford Woodruff (který je znám jako jeden z nejvýznamnějších misionářů všech dob ve vztahu k žijícím) řekl o práci za zemřelé toto: „Považuji tuto část našeho působení za stejně důležitou misi, jako když kážeme žijícím; mrtví uslyší hlas služebníků Božích v duchovním světě, a pokud za [ně] nebudou vykonány určité obřady, nebudou moci vyjít v jitru [prvního] vzkříšení.“ Také řekl: „Spasit mrtvého člověka vyžaduje právě tolik úsilí, ... jako spasit člověka žijícího.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff*, 188.)
20. President Howard W. Hunter vyzval členy Církve, aby navštěvovali chrám často „kvůli osobním požehnáním chrámového uctívání, kvůli posvěcení a bezpečí, které lze v těchto posvěcených a zasvěcených zdech získat. ... Je svatý Pán. A má být svatý i nám.“ („The Great Symbol of Our Membership“, *Tambuli*, Nov. 1994, 6.)
21. „Messages of Inspiration from President Thomas S. Monson“, *Church News*, Dec. 29, 2013, 2.
22. Howard W. Hunter, „We Have a Work to Do“, *Ensign*, Mar. 1995, 65.
23. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), „prison“.
24. Nauka a smlouvy 128:22; viz také Nauka a smlouvy 138:42. „Před stvořením světa Pán stanovil to, co umožňuje duchům ve [vězení] dosáhnout vykoupení.“ (Rejstřík k anglické trojkombinaci, heslo „Prison“.)
25. Nauka a smlouvy 128:24.
26. Viz dopis Prvního předsednictva, 8. října 2012; viz také David A. Bednar, „Srdce dětí se obrátí“, listopad 2011, 24–27; R. Scott Lloyd, „Find Our Cousins‘: Apostle [Neil L. Andersen] Counsels LDS Youth at RootsTech Conference“, *Church News*, Feb. 16, 2014, 8–9.
27. Jedna nedávná studie uvádí, že tato generace se nejvíce zaměřuje na snahu být smysluplná a „dávat druhým a směřovat k něčemu, co má větší účel“. (Emily Esfahani Smith and Jennifer L. Aaker, „Millennial Searchers“, *New York Times Sunday Review*, Dec. 1, 2013, 6.)
28. Viz Howard W. Hunter, „A Temple-Motivated People“, *Liahona*, May 1995, 2–7.
29. Statistické údaje poskytl Oddělení rodinné historie.
30. Viz Abdiáš 1:21.